

Sygn. akt II Kp 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Sylwia Szmigielska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k.

na skutek zażalenia kuratora pokrzywdzonego D. R.

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia kuratora pokrzywdzonego **D. R.** z dnia 27 grudnia 2017r. i utrzymać w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej w D. z dnia 14 grudnia 2017r. o umorzeniu dochodzenia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017r. umorzono dochodzenie w sprawie dotyczącej tego, że w okresie od marca 2016r. do dnia 10 grudnia 2017r.

w Niemczy sprawczyni znęcała się nad małoletnim D. R., w ten sposób, że biła go pasem to jest o czyn z art. 207 § 1 k.k., z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie w dniu 27 grudnia 2017r. wniosła zażalenie kurator pokrzywdzonego D. R. domagając się jego uchylenia.

W zażaleniu zarzuciła obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia polegającą na dowolnej, dokonanej bez uwzględnienia zasad doświadczenia życiowego oraz wszystkich dowodów, które winny być przeprowadzone w sprawie, ocenie dowodów i w konsekwencji niezasadnym przyjęciu, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu zabronionego.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Dzierżoniowie przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia albowiem podnoszone przez skarżącą zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd po analizie akt sprawy uznał, iż decyzja procesowa o umorzeniu dochodzenia, jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W toku postępowania przygotowawczego poprzedzającego zaskarżoną decyzję o umorzeniu dochodzenia dokonano w ocenie Sądu wszelkich możliwych czynności, które pozwoliły na ustalenie, że w istocie zachodzi wskazana przez prokuratora negatywna przesłanka prowadzenia postępowania przygotowawczego o czyn z art. 207 § 1 k.p.k., tj. brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, natomiast zażalenie kuratora pokrzywdzonego D. R. nie dostarcza żadnych nowych podstaw do uchylenia postanowienia i konieczności kontynuowania postępowania w tym przedmiocie.

Podkreślić należy, iż w toku postępowania przygotowawczego przesłuchano w charakterze świadka D. P., R. K., M. S., A. S., K. R., rozpytano p.M. – C., p.S. oraz Ł. P., załączono dokumentację z akt Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich.

Istota kryminalizowanego przepisem art. 207 § 1 k.k. zachowania polega na zadawaniu bólu fizycznego lub powodowaniu cierpienia psychicznego pokrzywdzonego. Znęcanie się może zatem przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa. Przy czym, przez „znęcanie” się, w rozumieniu art. 207 § 1 k.k., uważa się takie działania sprawcy, które polega na intensywnym i dotkliwym naruszeniu nietykalności cielesnej lub zadawaniu cierpień moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udręczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenia jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiającego ból fizyczny lub „dotkliwe cierpienia moralne ofiary” powinna przy tym decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą. Wyjątkowo za znęcanie się można uznać również postępowanie ograniczone wprawdzie do jednego zdarzenia zwartego czasowo i miejscowo, lecz odznaczające się intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych, a zwłaszcza złożone z wielu aktów wykonawczych rozciągniętych w czasie.

W ocenie Sądu w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia na szkodę małoletniego pokrzywdzonego czynu wyczerpującego znamiona z art. 207 § 1 k.k. w powyższym rozumieniu.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność